

втора, трета кжца — разширява се материално. Следъ нѣколко години той вижда, че работитѣ му не вървятъ добре — наемателитѣ не плащатъ редовно. День следъ день той губи. Смѣткитѣ му не излизатъ, както той е предвиждалъ. Турцитѣ казватъ: „Смѣткитѣ, които човѣкъ прави у дома си, и смѣткитѣ на пазаря не сж еднакви“. Въпрѣки това, човѣкъ не се отчайва. Токущо е преживѣлъ нѣкакъвъ неуспѣхъ, виждате, че отново започва да гради. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не гради. Ако не гради кжщи, ще гради параходи, аероплани. Виждате едно малко дете, едва лази по земята, но принася камъчета, пѣсѣкъ — гради нѣщо. То ходи изъ стаята и, като намѣри нѣщо, веднага го разкъсва или счупва на части, които туря въ устата си да ги опита. По-обективно сжщество на земята отъ детето не сжествува. Всичко опитва, всичко изучава, а после плаче. Изобщо, трудътъ показва неразбиране на живота.

Мнозина казватъ, че иматъ висока идея за Бога. Въ какво седи височината на тѣхната идея? Тѣ живѣятъ въ единъ грѣшенъ свѣтъ, пълненъ съ болести и неджзи, а при това искатъ да живѣятъ идеално. Тѣ живѣятъ между търговци, съ които иматъ взимане и даване, а при това искатъ да не ги лъжатъ. Невъзможно е човѣкъ да живѣе между лъжци, безъ да го лъжатъ. Поскоро човѣкъ би се чудѣлъ, ако живѣе между лъжци и не го лъжатъ, отколкото, като живѣе между тѣхъ, да го лъжатъ. За лъжеца лъжата е въ реда на нѣщата. Той не може да живѣе безъ лъжа. Да лъже човѣкъ, това е цѣла наука. Тя се простира широко въ свѣта, вънъ и вътре въ човѣка. Човѣкъ се лъже не само отвънъ, но и отвѣтре, самъ себе си лъже. Съ слизането на земята още човѣкъ започва да се лъже. Той вижда, че майка му не е здрава, баща му — сжщо, а си въобразява, че ще може нѣкакъ да закрепи здравето си, да изнесе всичко, каквото се случи въ живота му. Каквито сж бащата и майката, такова ще бжде и детето имъ. Това е неизбѣженъ законъ. Съ каквато сила е пуснатъ единъ камъкъ, съ такава бързина ще падне. Съ каквато любовъ се започне една работа, такива ще бждатъ и резултатитѣ ѝ. Отъ способноститѣ и усилията, които човѣкъ прави, може да се опредѣли, какво ще излѣзе отъ него. Една пословица казва: „Деньтъ се познава отъ сутриньта“. Значи, отначало още може да се опредѣли, какъвъ